

Diu el Redactor Poeta...

Vaig a fer un enfilall
de versos per demostrar,
que els homes que fem "La Vall"
sabem sempre a qui apretar.

Dic això perquè m'han dit,
i jo ho crec perfectament,
que ha dit ja algun presumit
que ens mancava ja argument.

Segons ell d'aquí endavant
no manant els de la dreta,
ja la gent no llegiran
ni els versos d'en Pau Poeta.

Privant-los de criticar
diu, les obres de l'esquerra,
no sabran de que parlar
i el "Mogent se'n va per terra.

Com si al món tot s'acabés
criticant els esquerrans,
i altra aixeta no hi hagués
per rentar-si un hom les mans.

Del que passa a Santa Agnès
a La Roca i al Ravat,
se'n faria ja un Impres
més groixut que cap missal.

Però, en fi, deixem estar
el què ha dit un innocent,
i passem a criticar
la cara que fem la gent.

Millor dil, que vàrem fer
uns i altres l'endemà
d'aquell 16 de Febrer
i fem de llavors ençà.

No crec pas que si arribés,
de sobte, la fi del món,
a molts milers això els portés
de bon tros tan gran trastorn.

Molts de dreta si els mireu
fan l'efecte que estan magres,
quines cares valga'm Déu!
Tots la fan de pomes àgres.

La derrota els té aterrats,
no s'expliquen com va anar,
i estan ja tan capficats
que ni es poden retornar.

Si trobeu als esquerrans
els hi surt un pam de nas,
puix l'haver guanyat de tants
els embrolla el cartipaç.

El mateixos comunistes,
la F. A. I. i els de més enllà
fan també les cares tristes
perquè això no els va com ça.

Molts pensaven: si guanyem
aquí a Espanya l'endemà
ni per grana deixarem
cap frare ni capellà.

Com si encar això fos poc
cremarem tots els convents,
per poguer amb aquest foc
destruir els armaments.

Com que això, lectors, fins ara
la justícia no ho consent
d'aquí ve la mala cara
que tragina aquesta gent.

Fins aquells que s'abstingueren
de volar per mandra o por,
ara estan que es desesperen
i fan cara de meló.

Amb la cara que posem
tant si ho creieu com si no,
aquests dies tots semblen
la Maria de la O.

Si la broma ha resultat
avui, lector, tan flaqueta
és culpa de l'encostipat
que tragina

EN PAU POETA

L'auca del bon viure

Regles d'higiene

Si a les dents no tens amor,
quan a mitja edat arribis
t'ho retreurà el païdor.

Guarda't del fred i del vent,
però moderadament;
que el qui va més abrlgat
més segur té el costipat.

Refinaments del bon gust
porten males companyies
i donen més d'un disgust.

Si un malestar et turmenta
no mengis per precaució
ni deixis l'aigua calenta.

D'aigua que no rep
ni sol ni serena,
no te'n fiis mal
que és de mala mena.

Si no en tens necessitat
déixa els «lentes» de costat.

Fuig de la llum reflexada
que dels seus raigs traidors
en surt la vista cansada,

Fes la creu a l'alguardent;
pensa bé que és un dimoni
que condemna a molta gent.

La feina i el descansar
són dos plats d'una balança
que molt bé s'ha d'afinar.

Pren per màxima o consell
que és la ciència més difícil
la que ensenya de ser vell.

R. S.

En aquest món traïdor,
segons deia Campoamor,
res hi ha veritat ni mentida;
mes, segons com un s'ho mira,
n'hi ha una de veritat,
i és la fama universal
que han lograt en general
tots els que hem recomanat.
Compreu a les cases que anuncien
a «La Vall del Mogent»

Si teniu de fer un segur No el feu
sense abans consultar a En

Llegiu LA VALL DEL MOGENT FRANCESC SEGARRA